

ŠKOLNÍ NOVINY

Číslo: II. Školní rok: 2019/2020 Masarykova základní škola a mateřská škola Železnice

Úvodník

Vážení žáci a rodiče, milí čtenáři. Dostává se Vám do rukou druhé číslo našeho školního časopisu, který si klade za cíl informovat Vás o dění ve škole i mimo školu. Najdete zde pravidelné rubriky, zajímavé slohové, literární a výtvarné práce vašich vrstevníků. Dozvíte se o zajímavých akcích, které se budou konat ve škole i mimo ni, zasmějete se vtipům našich žáků a mnoho dalšího.

Náš časopis bude vycházet pouze v omezeném nákladu, proto jsme se rozhodli i pro elektronickou podobu, kterou budete moci najít na stránkách školy. Věříme, že si každý z vás v časopise najde to, co ho zajímá.

Přejeme příjemné čtení.

Redakční rada:

Šéfredaktoři: M.Kulhánková, T.Provazníková

Redaktoři: D.Munzarová, M.Rejlková, A.Maťátková, T.Bajanová, S.Rejlková

Email: redakcni.rada@email.cz

2. třída

*Já jsem malé koťátko,
přišlo jsem kvám nakrátko.
Jen co zpapám misku mlíčka,
poběžím zas do lesíčka.*

(Básnička od Elišky Machové)

KOCOUR MŇOUK

Jmenuji se Mňouk.

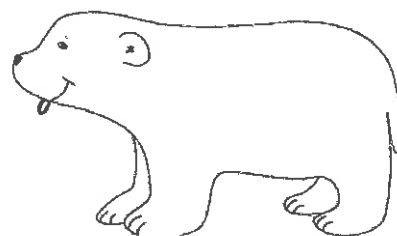
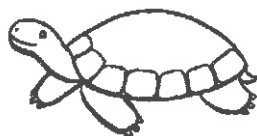
Mám šedý kožíšek a rád se tulím. ☺

(Text a fotografie od Nely Vojtěchové)

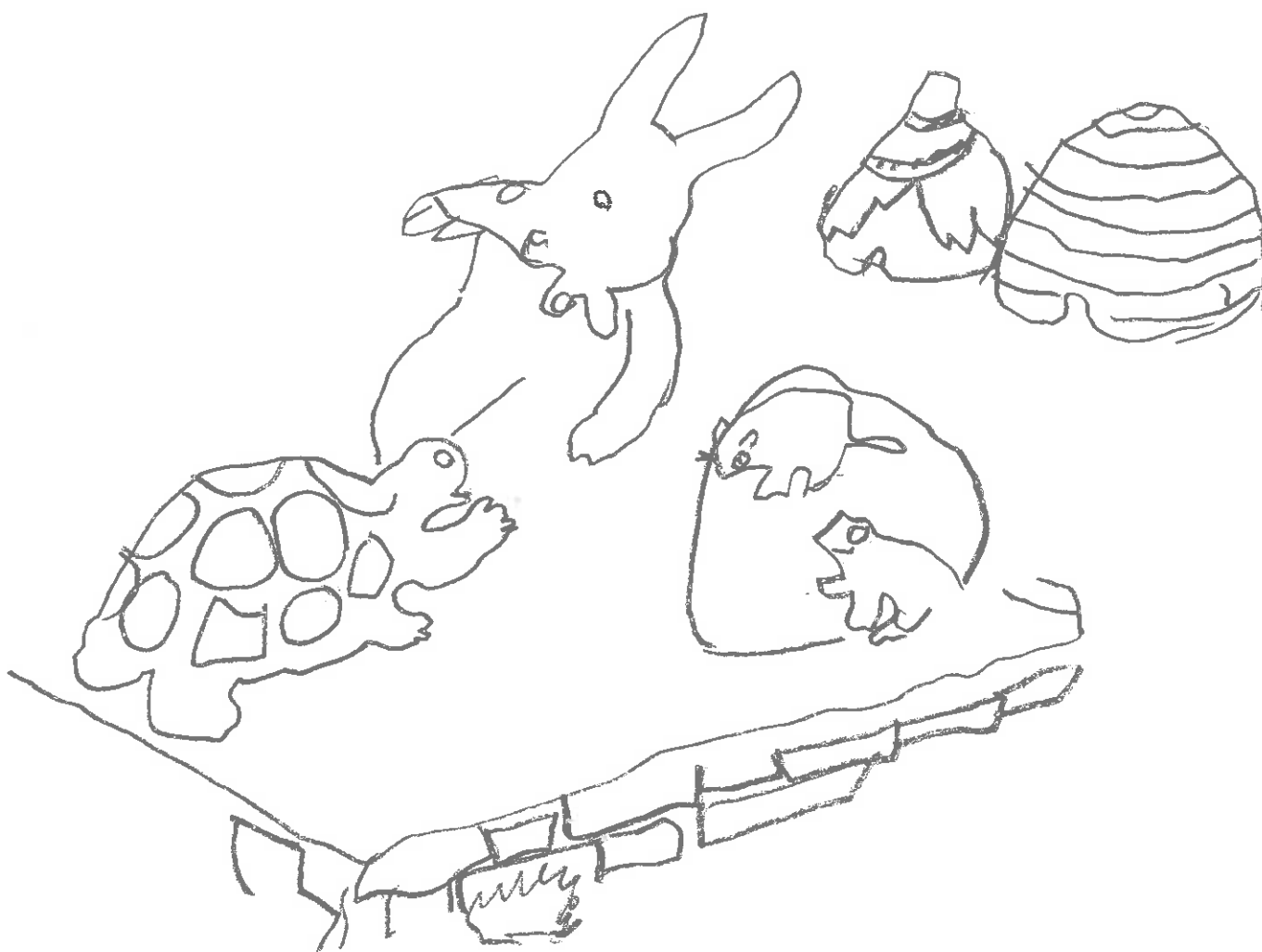

Bajka s otevřeným koncem

ŽELVA A MEDVĚD

Když byli na místě – želvička podala jeden konec lana medvědovi a přikázala:

✦ **Zamysli se:** Co se mohlo v příběhu stát? Co želva přikázala? Jak příběh skončil? Jaké by mohlo být ponaučení této bajky? Znáš jinou bajku?

✦ **Kresbu můžeš vybarvit.**

(Text a kresba od Vendelína Brožíčka)

3.třída

Princezna Elizabeth

Byla jednou jedna princezna a jmenovala se Elizabeth. Zkráceně jí říkali Eliška. Byla moc hodná a milá. Byla taky moc nádherná a každý muž ji chtěl. Ale jí se nikdo nelíbil. Ale jednou, když šla do lesa, si řekla: „Mně se nikdo nelíbí.“, ale otec jí řekl: „Ty si někoho najdeš.“ Dcera mu vysvětlila, že se jí nikdo nelíbí a otec, že jí objedná tři muže na prohlídku. A dcera na to: „Proč?“ Odbila půlnoc a přišli princové. Dcera řekla: „Tak začněte.“ První princ zahrál na trubku tak falešně, že jí málem praskly bubínky. Druhý princ žongloval a všechny kuželky mu spadly. Třetí princ dělal atletiku a vyvrknul si kotník. Otec řekl: „Tak co, dcerko?“ Eliška povídá: „Tati, mně se žádný nelíbí.“

A když šla do pokoje a koukala se z okna tak ...

Náhle co tam bylo...

Byl tam nádherný princ a princezna si myslela, ten je ale krásný. A princ šel za ní. Princezna se začala upravovat, aby byla hezká. Když princ přišel, princezna se zeptala: „Jak se jmenuješ?“

A princ řekl: „Jmenuji se David a ty?“ „Já se jmenuji Elizabeth.“

A princ a princezna se zamilovali. Princ dal princezně pusu a princezna zrudla a usmála se. Princezna to řekla otci, byla svatba a slavnostní večeře. Byli spolu šťastní do smrti. Zazvonil zvonec a pohádky je konec!

Napsala B. Chvalinová, 3. třída

Lev

Jednou v lese pralese potkal jsem tam lva

Ten mi říká, co tu děláš? Bude brzy tma.

Zahekal a stáhl uši, jak se u těch králů sluší. O pár chviliek později,

zařval,

že si všichni mysleli,

ono hoří nebo straší,

ukryjte se do bezpečí.

Napasala: A.Provazníková, 3. třída

Zavzpomínej na branný den a výlet na Tábor:

Branný den byl super, moc jsem si ho užil. Prima, že jsme byli třetí na téhle škole.

Tobiáš Vančura

Na výletě na Tábor mě to bavilo. Prošla jsem se. Moc jsem si to užila. Líbilo se mi kutálení z kopce. Dozvěděla jsem se něco nového - pověst o vodníkovi a tatarském mužíkovi.

Andělka Škopánová

Branný den se mi moc líbil. Bylo dobrodružství jít jenom se svým družstvem přírodou.. Všechna stanoviště byla zábavná od básniček po zdravotvědu. Nejlepší bylo, když nás pronásledovalo 4. družstvo.

Anežka Provazníková

4.třída

HODINA VENKU

Ve středu 14. 11. jsme byli s paní ředitelkou venku. Povídali jsme si o stromech.

Udělalí jsme si z provázku měřítko a pak jsme šli ven, kde jsme si ukazovali stromy, o kterých jsme si říkali ve škole. Potom jsme si měli najít dvojici, se kterou jsme měřili různé předměty. S paní ředitelkou jsme pak měřili stromy a ve škole jsme vypočítali, kolik by jim mohlo být let. Jednomu stromu bylo 111 let!

Advent ve škole – v hodinách prac. činností jsme vyrobili ve třídě několik výrobků, mnoho jich také poslali maminky a tak jsme mohli po kulturním vystoupení zvesela prodávat. To byla radost! Nejvíc šly na odbyt oblíbené preclíky! Za rok jich upečeme třikrát tolik.

I vystoupení se nám povedlo. Paní uč. Radana Zubatá s námi během hodin HV nacvičila jednoduchou dramatizaci písně Vánoční doba. Líbivá melodie a krásný text popisující vánoční příběh narození Ježíše všechny oslovila a sklídili jsme za ně několik pochval. Byla to příjemná atmosféra.

5. třída

Kamča Bocková 5. třída

6.třída

Ve dnech 25. až 27. září jsme se na chatě Homole v Ostružně zúčastnili adaptačního kurzu, abychom se lépe spřátelili s našimi novými spolužáky z Radimi a Valdic.

Na adaptáku s námi byly paní učitelky Y.Beranová, O.Jakubcová a paní asistentka Lenka ze 6. třídy. O program se nám postaral tým K klub Jičín: Lenka Kubínová, Kačka Kobrlová, Martin Škoda a Honza Bureš.

A co jsme tam dva a půl dne dělali? Přes den jsme hráli různé hry, např: pavučina, na pavoučka, na kočku a na myš, lasery a "molekuly hejbejte se". Jeden večer jsme běhali po lese a snažili se zapamatovat si co nejvíce obrázků a druhý večer jsme společně vypustili lampion s přáním.

Samá dobrá jídla nám tam vařili šikovné paní kuchařky a jeden pan kuchař. Ke konci dne jsme každý zalehli do postele, přičemž někteří spali a ti co nespali, svítili baterkami nebo si něco povídali :-). PS : Zúčastnili se také děti z páté třídy. Snad mohu za všechny říct, že adapták se nám líbil a pomohl nám se víc poznat a spřátelit.

Agi Andrlová

7.třída

NEPEČENÝ CHEESECAKE

INGREDIENCE: 250g BeBe sušenek, 150g másla, 460g smetanového sýra, 360g nutely

POSTUP: Rozmixujeme sušenky a poté je nasypeme do mísy. Do další mísy vložíme 150g másla a přidáme 40g nutely. Obě suroviny rozpustíme ve vodní lázni. Směs nalijeme do rozdrcených sušenek a pečlivě promícháme. Těsto nalijeme do dortové formy vyložené pečícím papírem a uhladíme sklenicí. Prsty urovnáme těsto v okrajích formy. Mezitím si do mísy dáme smetanový sýr.

Přidáme zbytek nutely. Mícháme 5 minut, aby nám vznikl jemný krém. Rozetřeme ho po celém sušenkovém korpusu. A nakonec to dáme na 6 hodin do lednice. Kdybyste si nevěděli rady, podívejte se na video (Nepečený cheesecake od).

Rejlková Sára 7. třída

8. třída

Policejní psi

Dne 7.října jsme měli akci s policejními psovody. Přivezli nám ukázat práci s jejich pejsky, jak hledají drogy, různé látky, které způsobily požár atd... K vidění byla plemena, jako třeba belgický ovčák, rotvajler, chesapeake bay retrívr. Nejhezčí bylo štěňátko belgického ovčáka, které jsme si mohli pohladit. Tato akce se mi velmi líbila, mohli jsme se policistů ptát na různé otázky. Byla to velmi zajímavá akce a zkušenost!

Přednáška o závislosti

V úterý dne 5. listopadu v odpoledním vyučování jsme měli program o závislosti. Byla tam 8. a 9. třída. Přijel k nám pan Hanák, byl to pan učitel, bývalý ředitel a začal vyprávět o své závislosti, kterou kdysi prožíval. Byl to velmi působivý příběh. Byl závislý na sázení a dostal se kvůli tomu i do léčebny. Poté nám říkal o závislosti na internetu a na závěr jsme psali test. Ukazoval nám otázky a my jsme si zapisovali body. Bylo to velmi zajímavé.

Tereza Bajanová

9. třída

11. října se dobrovolníci z deváté třídy, ve složení: Michaela Rejlková, Adéla Mařátková, Diana Munzarová, Adam Hartman, Sandra Skořepová a Karolína Adamová, vydali s panem učitelem Kmoškem do kopidlenské zahradnické školy na soutěž Kopidlenský kvítek.

Byli jsme domluveni, že Valdičtí k nám do autobusu přistoupí až ve Valdicích, ale nastoupil jen Adam. Sandra pořád nenastupovala. Naštěstí jsme se jí dovolali a Adam jí našel náhradní spoj až do Kopidlna.

V Jičíně jsme čekali na další zastávce, kde se hromadilo pořád více a více žáků ze základních škol, kteří se taky chtěli zúčastnit. Nakonec jsme se shodli, že asi nebudeme mít šanci.

O chvíli později přijel další bus z Lomnice a z toho vystoupila Sandra. Pan učitel se jí vysmál a všichni jsme už společně nastoupili do autobusu směr Kopidlna.

Když jsme vystoupili, šli jsme se zapsat. Každý tým dostal číslo. Potom už jsme jenom s Diou a Áďou čekaly, až budeme moci psát přírodovědný test. Po testu následovalo poznávání květin, což už bylo horší. Fotografie z atlasu se totiž docela lišily od většinou povadlých kytek ve skleničkách. Nakonec jsem to nějak napsala a šla se připravit na poslední úkol - aranžování.

Dostala jsem nějakou malou vydlabanou dýni s divnou zelenou věcí uvnitř a pár kytek a různých ozdůbek. Vůbec jsem nevěděla, co s tím mám dělat, tak jsem tam dala nějaké zelené větve na vyplnění. Potom jsem do toho vsadila pár fialových kytek, nějakou barevnou špejli a nakonec jsem to ovázala fialovou mašlí. Dia s Áďou, které seděly opodál, se mi pořád snažily naznačit, co na tom mám vylepšit, ale stála u nás nějaká paní, která nás hlídala, abychom se nebavily. A ještě k tomu byl u mě pořád nějaký fotograf, který fotil jen mě, což mě strašně znervózňovalo.

Nakonec Áďa nakreslila na instastories svoji představu o vzhledu květiny a prošla kolem mě s displayem otočeným na mě. Než jsem si ale stačila povšimnout, co na tom mobilu má, už byla zase pryč. Tak jsem se na to vykašlala, nechala kytku kytkou a šla si sednout k holkám.

Postupně se obě vystřídaly i na svých soutěžích a pak jsme se všechny zase sešly. Potom za námi přišel jeden ze studentů školy s tím, že se ztratil Adam a pochválil nám naše třídní mikiny. Tak jsme se rozdělily a každá ho šla hledat jiným směrem. Nakonec jsme se dozvěděly, že ho už prý někdo našel,

tak jsme šly zpátky do tělocvičny. Tam už byl ohodnocený ten můj úžasný výtvar, kupodivu na třetím místě.

Když už jsme měli všichni odsoutěženo, nezbývalo nic jiného, než čekat na vyhlášení výsledků, které mělo proběhnout až za dvě hodiny, takže jsme se rozhodli podívat do prostorů školy, kde byla výstava prací žáků. Poté jsme se vrátili a čekali na vyhlášení. Bohužel jsme s Diou a Matý skončily na pátém místě, což bylo zatím nejhorší umístění, co jsme tam kdy měly. Trochu nás to štválo, ale tak alespoň jsme se zúčastnily a myslím si, že jsme si to i užily.

Michaela Rejlková

VTIPY O PEPÍČKOVÍ

Pepíček je v parku a jezdí na kole.

A tu najednou volá: „Mamí! Já jezdím bez rukooooou!“

A po chvíli křičí zase: „Mámí! Já ježdím bež žubůůůů!“

Maminka k Pepíčkoví:

„Můžeš mi říct, kdo snědl všechny višně z dortu?“

„Já ne...“

„Nelži, našla jsem v tvém pokoji pecky!“

„Ty nemohou být moje, já ty višně polykal s peckama.“

Pepíček se nudí a tak z legrace volá do řeznictví....

„Dobrý den, máte prosím prasečí ouška?“

„Ano, máme!“

„A prasečí rypáček?“

„Také máme!“

„A co telecí kopýtko?“

„Samozřejmě!“

Pepíček na to: „No vy musíte vypadat!“

„Pepíčku, proč jsi namaloval zelené vlasy?“

„Protože nemám plešatou pastelku!“

BLONDÝNY

Říká bruneta blondýně:

„To bylo včera hrozné, když vypadl proud... Já strávila 2 hodiny ve výtahu!

Blondýna na to:

„To nic není, já strávila 5 hodin na jezdících schodech!“

Pan v baru povídá blondýnce:

„Chtěl bych vám zavolat.“

„Fajn, číslo najdete v telefonním seznamu.“

„Ale já neznám vaše jméno....“

„To je tam napsané taky!“

Víte, proč se blondýna plazí po zemi?

HLEDÁ NÍZKÉ CENY!

Víte, jak se jmenoval první Japonec, který vynalezl stan?

Nacochata.

